Ryszard Kaczorowski

Ostatni prezydent RP na uchodźstwie, komendant Szarych Szeregów okręgu białostockiego. Aresztowany przez NKWD i skazany na karę śmierci zamienioną potem na dziesięć lat łagrów. Uwolniony po podpisaniu układu Sikorski - Majski trafił do Armii Polskiej gen. Andersa. Walczył m.in. pod Monte Cassino. Po zakończeniu wojny był naczelnikiem i przewodniczącym Związku Harcerstwa Polskiego na uchodźstwie, komendantem reprezentacji polskiej na Międzynarodowym Jubileuszowym Jamboree oraz komendantem Światowego Zlotu Harcerstwa na Monte Cassino i w Belgii.

Pozostając w Wielkiej Brytanii działał na forum parlamentu emigracyjnego. Został ministrem do spraw krajowych rządu emigracyjnego, a w 1989 roku prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie. W 1990 r. przekazał insygnia prezydenckie II Rzeczypospolitej Lechowi Wałęsie.

Uchwała Nr 103/XII/2003 Rady Miasta Częstochowy z dnia 19 maja 2003 roku w sprawie nadania honorowego obywatelstwa miasta Częstochowy

Relacja z wizyty Ryszarda Kaczorowskiego w Urzędzie Miasta Częstochowy

W środę 5 kwietnia wizytę Prezydentowi Częstochowy, Tadeuszowi Wronie, złożył ostatni Prezydent Rzeczpospolitej na Uchodźstwie, Honorowy Obywatel Częstochowy – Ryszard Kaczorowski. Prezydentowi towarzyszyła córka Jadwiga Kaczorowska oraz generał brygady lotnictwa, Tadeusz Andersz - adiutant z ramienia lotnictwa prezydentów RP na uchodźstwie.

Prezydent Kaczorowski odwiedził dziś Prezydenta Miasta, by spytać o bieżące sprawy z życia miasta. Goście Prezydenta Miasta obejrzeli wystawę przywołującą nastrój kwietniowych dni w Częstochowie po śmierci Jana Pawła II, a także stoiska z maszynami do głosowania, które tego dnia działały w Urzędzie. Honorowemu Obywatelowi Częstochowy spodobał się pomysł zasięgania opinii społecznej w sprawach ważnych dla miasta, przy pomocy nowoczesnych urządzeń technicznych.

Prezydent Kaczorowski zapowiedział swój udział w II Światowym Kongresie Częstochowian, który odbędzie się 22-24 września tego roku. Prezydent jest także członkiem Komitetu Honorowego Kongresu.

Prezydent Częstochowy przekazał generałowi Anderszowi teki z grafikami obrazującymi klasztor jasnogórski.

Tadeusz Andersz

Pilot. We wrześniu 1939 r., ewakuowany do Rumunii. Po przekroczeniu granicy trafił do obozu internowania w Slatinie. Uciekł i przez Jugosławię dotarł do Grecji, a nastepnie do Francji i Anglii. Przydzielony został do 315. Dywizjonu "Dęblińskiego". Przez długi czas latał bojowo jako pilot, a następnie jako dowódca eskadry 315 i 306. Latał także w Fighter Squadron 8. Armii Powietrznej Stanów Zjednoczonych, na ciężkich myśliwcach P-47 Thunderbolt.

W czasie wojny Tadeusz Andersz wykonał 167 lotów bojowych. Odznaczony został Srebrnym Krzyżem Virtuti Militari (nr 11082), trzykrotnie Krzyżem Walecznych, angielskim oraz amerykańskim Distinguished Flying Cross oraz czterokrotnie amerykańskim Air Medal. Jako emeryt działał społecznie w Stowarzyszeniu Lotników Polskich, był także adiutantem z ramienia lotnictwa prezydentów RP na uchodźctwie Edwarda Raczyńskiego, Kazimierza Sabbata oraz Ryszarda Kaczorowskiego. Równocześnie pełnił funkcję podsekretarza stanu w Ministerstwie Informacji RP. Za działalność powojenną odznaczony był Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Obecnie Tadeusz Andersz mieszka na stałe w Londynie, jest częstym gościem w Polsce uroczystości kombatanckich i patriotycznych.

Ireneusz Leśnikowski

Wystąpienie Ryszarda Kaczorowskiego b. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie w czasie II Kongresu Częstochowian

Ekscelencjo Księże Arcybiskupie,
Panie Prezydencie Miasta,
Szanowni Państwo,

Dzisiejsze spotkanie Częstochowian, organizowane w mieście u stóp Jasnej Góry, jednoczącej Naród Polski w szczególny sposób, nasuwa refleksję, dotyczącą zdarzeń ważnych i bliskich.

Powrót Polski w struktury Zachodniej Europy, z których sowiecki totalitaryzm usunął nasz kraj na długie lata, ma bardzo głębokie korzenie. Przywrócenie Ojczyźnie należnego miejsca w szeregu narodów europejskich stanowiło jeden z podstawowych elementów działania polskiej emigracji żołnierskiej po II wojnie światowej. Ujawniła się potrzeba budowania struktur europejskich, które zapobiegałyby powstawaniu konfliktów militarnych w tej części naszego globu.

Generał Władysław Anders, legendarny dowódca 2. Korpusu Polskich Sił Zbrojnych, w jednym ze swoich powojennych przemówień wypowiedział znamienne słowa: „pozostajemy z Zachodem nawet wbrew Zachodowi, bo oddzielenie Polski od jej europejskich korzeni nie może trwać długo”.

Niekorzystne dla Europy zmiany polityczne po drugiej wojnie światowej powodowały, że z integracją wiązano także nadzieje na zahamowanie upadku Europy i odbudowy jej znaczenia utraconego na rzecz mocarstw z innych kontynentów: Stanów Zjednoczonych i Związku Sowieckiego.

Zagadnieniem przyszłego związku państw europejskich zajmowali się już w czasie wojny polscy politycy z generałem Władysławem Sikorskim i Józefem Retingerem, przygotowując podstawy federacyjnego związku Polski i Czechosłowacji, otwartego także dla innych państw europejskich.

Po wojnie wyrazem naszego stosunku do zagadnienia zjednoczenia Europy było powstanie poza krajem wielu stowarzyszeń popierających tę ideę.

W Wielkiej Brytanii stworzono Związek Federalistów Polskich. Jego Przywódcą był Edward Raczyński, powszechnie znany polski Ambasador w Zjednoczonym Królestwie. W Paryżu Jerzy Jankowski wydawał przez całe lata periodyk „Polska w Europie", drukowany także w języku francuskim. Docierając nie tylko do emigracji, ale i do gospodarzy kraju, był on doskonałą trybuną do wyrażania polskich poglądów w tej materii.

Wśród wielu działań emigracji niepodległościowej na rzecz federacji państw europejskich, wyróżnić trzeba dokonania Józefa Retingera. To właśnie z jego inicjatywy zorganizowano już w 1948 roku Kongres Europejski w Hadze także powołano „Wspólnotę Węgla i Stali", uważaną dzisiaj za początek zjednoczonej Europy.

Działacze federacyjni na obczyźnie zdawali sobie sprawę, że europejskość może być postrzegana jako odejście od suwerennego państwa narodowego. Swoim oponentom przedstawiali słowa Jędrzeja Giertycha, wypowiedziane w 1968 roku: „Niepodległość rzadko jest rezultatem własnej siły militarnej. Jest ona w większym jeszcze stopniu wynikiem układu sił międzynarodowych. Nie tylko Polska, ale także i Francja, Niemcy, Wielka Brytania, a nawet Rosja nie mogłyby być niepodległe, gdyby musiały swą niepodległość własnym wysiłkiem wywalczać".

Naczelnym celem polityki federalistów było właściwe miejsce Polski w jednoczącej się Europie. Ich działania, wspomagane często kontaktami personalnymi na najwyższych szczeblach władzy, miały istotny wpływ na utrwalenie w świecie wizerunku polskich dążeń politycznych.

Dzisiaj, po wejściu naszej Ojczyzny w struktury zjednoczonej Europy, warto przypomnieć polski udział w tworzeniu przed laty jej podstaw. Weszliśmy do Wspólnej Europy nie jako przygodny widz, ale jako jeden z jej duchowych twórców.

Przystąpienie do Unii Europejskiej stwarza dla Polski owe możliwości. Ich wykorzystanie powinno być naczelnym zadaniem Rządu Rzeczypospolitej oraz instytucji samorządowych w całym kraju. To europejskie wyzwanie realizuje dziś Częstochowa i jej mieszkańcy. Miasto pięknieje, chociaż na jego rozwój ujemnie wpływają uwarunkowania zewnętrzne. Częstochowa straciła status stolicy województwa mimo, że miejska infrastruktura i zasięg działania gospodarczo-politycznego kwalifikował miasto do utrzymania swojej pozycji.

Jako Honorowy Obywatel Częstochowy, życzę dziś mojemu miastu wiodącej pozycji w regionie, a także – bardziej prozaicznie – dogodnych połączeń kolejowych ze Stolicą i resztą kraju.

Wszystkim Uczestnikom Drugiego Kongresu Częstochowian składam życzenia owocnej pracy dla swego miasta, a tym samym dla Narodu i Państwa Polskiego.

Niech nam Bóg błogosławi!